

ΤΗΝ ΠΑΣΑΝ ΕΛΠΙΔΑ ΜΟΥ...

«Την πάσαν ελπίδα μου εις σε ανατίθημι Μήτηρ του Θεού, φύλαξόν με
υπό την σκέπην σου. »

(Από το περιοδικό «Τα κρίνα»)

Κάθε φορά που ακούω τις καμπάνες για τους «Χαιρετισμούς» ή για τις «Παρακλήσεις» της Παναγίας, κάθε φορά που βλέπω τα πλήθη των πιστών να συρρέουν για να προσκυνήσουν μια θαυματουργή εικόνα της, κάθε φορά που βλέπω τα τάματα και τα πολύτιμα κοσμήματα κρεμασμένα σε μια εικόνα της Παναγίας τόσα, που να μη φαίνεται το πρόσωπό της, συνειδητοποιώ ακόμη μια φορά πόσο σημαντική είναι η Πίστη μας!

Κι αυτό φαίνεται κυρίως στο πρόσωπο της Παναγίας. Η μορφή της, η ανθρώπινη φύση της, είναι πιο κοντινή στον άνθρωπο γι' αυτό και έχει προσωποποιηθεί άπειρες φορές, γι' αυτό και έχει χίλια ονόματα. Πορταϊτίσσα, Βλαχέρνα, Άξιον Εστί, Εκατονταπυλιανή, Γοργοεπήκοος, Τριχερούσα, Μυρτιδιώτισσα, Κυκκώτισσα, Ρόδον το αμάραντον, Γιάτρισσα, Γλυκοφιλούσα, Προυσιώτισσα κι άλλα πολλά, ων ουκ έστιν αριθμός.

Κάθε εκκλησία και Παναγία, κάθε Μοναστήρι και η Χάρη της. Σπαρμένη η Ελλάδα όλη από Μοναστήρια και Εκκλησίες, που κρύβουν πολύτιμες εικόνες της, χρυσοποίκιλτες από τάματα πιστών περίσσειμα ψυχής, κατάθεση ευγνωμοσύνης.

Όπου και να γυρίσεις την Ελλάδα, τα νησιά ή τα βουνά της θα βρεις και μια θαυματουργή εικόνα της Παναγίας, και γύρω της πλήθος πιστών να την τιμούν στη γιορτή αλλά και κάθε μέρα. Ένα κερί, μια λαμπάδα, ένα λουλούδι και την αισθάνονται δική τους!!!